R.I.G.M.

Rassemblement International contre la Guerre et le Militarisme

Internationale Aaneensluiting tegen Oorlog en Militarisme

Internationaal Congres
1-5 Augustus 1937
PARIJS

R.I.G.M.

Rassemblement International contre la Guerre et le Militarisme

Internationale aaneensluiting tegen Oorlog en Militarisme

1. voor militaire en morele ontwapening;

2. voor politieke, ekonomische en maatschappelijke gerechtigheid als wezenlijke voorwaarden tot alomvattende vrede;

3. tegen militaire dienstplicht en iedere andere vorm van militarisme;

4. tegen militaire, industriële en sociale voorbereiding met het oog op de alomvattende oorlog;

5. voor de invrijheidstelling der 500 principiële dienstweigeraars, die in verschillende landen gevangen zitten.

INTERNATIONAAL ERECOMITE

D. Allen (V.S.), Emily Balch (V.S.), N. Beskov (Zweden), Paula Biroekof (Rusland), V. Boelgakof (Rusland), J. Brocca (Spanje), J. J. Buskes (Nederland), P. L. Couchoud (Frankrijk), F. Daels (België), Ruth Fry (Engeland), M. K. Gandhi (India), J. Giono (Frankrijk), Alice Descoeudres (Zwitserland), K. Das Gupta (India), Anna Melissa Graves (V.S), K. Capper Johnson (Engeland), G. J. Heering (Nederland), Lilly Heber (Noorwegen), J. H. Holmes (V.S.), A. Huxley (Engeland), P. C. Hsu (China), G. Lefever (België), V. Margueritte (Frankrijk), Rosa Mayreder (Oostenrijk), H. A. Moody (Jamaika), Madeleine Paz (Frankrijk), G. Pioch (Frankrijk), Amparo Poch y Gascon (Spanje), P. Ramus (Oostenrijk), E. Relgis (Roemenië), H. Roser (Frankrijk), B. Russell (Engeland), Henriette Roland Holst (Nederland), M. A. Sohrab (Perzië), J. N. Sayre (V.S.), F. Sigmund—Schultze (Duitsland), N. J. C. Schermerhorn (Nederland), Rosika Schwimmer, N. van Suchtelen (Nederland), R. Tagore (India), Gertrud Woker (Zwitserland).

INTERNATIONAAL ORGANISATIE COMITE

F. Challaye, B. de Ligt, Camille Drevet, E. Friedrich, M. Harvey, Ellen Hörup, D. Hogg, J. B. Th. Hugenholtz, A. Monnier, M. Weber.
Algemeen Secretaris: Jacques Martin, R.I.G.M., 30 Rue Joubert, Paris IX.

NEDERLANDSE SECTIE

Erecomité: Mevr. B. Bulsing—Besouw, Ds. J. J. Buskes, Mr. J. Fuchs, Prof. Dr. G. J. Heering, Ds. J. B. Th. Hugenholtz, Cor Huisman, J. Lambo, B. de Ligt, Mevr. T. van Mierop—Mulder, Mevr. Dr. L. M. Mispelblom Beyer—van den Bergh van Eysinga, Joh. E. Post, Mevr. H. Roland Holst, Ds. N. J. C. Schermerhorn, Jhr. Dr. N. van Suchtelen, Mej. D. Telders, Kees van Urk, Mr. H. Vrind, W. L. van Warmelo, C. D. Wesseling.

Uitvoerend Comité: Ds. A. R. de Jong, Voorzitter, Ing. B. J. Max, Secretaris-Penningmeester, Navanderstraat 6, Rotterdam, Tel. 43376, Giro 265770.

Internationale Aaneensluiting tegen Oorlog en Militarisme

TEGEN ELKE NATIONALE OORLOG

De R.I.G.M. wil alle organisaties en personen verenigen, die strijden voor algehele, onmiddellijke, en zelfs eenzijdige o n t w a p e n i n g.
Deze ontwapening, die op elk gebied van het moderne leven als een volstrekte eis gevoeld wordt, is de enige waarborg voor nationale en internationale veiligheid. Zonder haar is al wat ons tijdvak aan hoger aandrift bezielt, tot onherstelbare mislukking gedoemd.
De moderne oorlog kan niemand meer beschermen, doch leidt noodlottigerwijs tot onderlinge vernieling der strijdende partijen. Zijn onmenselijk en mensonwaardig karakter blijkt uit het feit, dat om doel te treffen alle „defensie" tot aanvallen moet overgaan, die vernietiging van weerloze massaas in zich sluit. Maarschalk Worosjilof merkt zoëven in zijn „Velddienst" op, dat het er in de moderne oorlog niet slechts om gaat, „de overweldiger terug te dringen, doch dat men hem vooral op zijn eigen grondgebied moet treffen en verpletteren", en dat „de militaire operaties op het grondgebied van de aanvaller moeten worden overgebracht".
Vandaar dat de R.I.G.M., in plaats van alles ondergeschikt te willen maken aan de eisen van de alomvattende oorlog („la guerre totale"), alles in dienst wil stellen van d e a l o m v a t t e n d e v r e d e. Deze onmisbare voorwaarde tot waarachtig menselijk leven eist niet minder toewijding en zelfopoffering dan die thans aan de oorlog verspild wordt.

•

De R.I.G.M. aanvaardt dus niet het met het oog op nationale defensie of kollektieve veiligheid ingestelde regiem van „de gewapende vrede". Hij verwerpt iedere vorm van

militaire sankties, en elke gewelddadige methode tot oplegging of handhaving van het koloniale stelsel.

De R.I.G.M. keert zich m.a.w. *tegen elke nationale en rassen-oorlog.* Hij strijdt uiteraard slechts met niet-gewelddadige middelen en voor vreedzame doeleinden; laat met dat al inzake het ingewikkeld vraagstuk van de burgeroorlog verschil van mening en houding onder zijn leden toe. Zonder twijfel vindt men in zijn midden tolstojanen, doechobortsen, leden van de Internationale Broederschap der Verzoening (International Fellowship of Reconciliation) of van de Internationale der Oorlogsbestrijders (War Resisters' International), die elke vorm van kollektief of zelfs individueel geweld verwerpen. Doch zij zijn tot de R.I.G.M. toegetreden, om er te kunnen samenwerken met andere groepen en personen, die, hoewel het recht op individuële en kollektieve noodweer voor zich en anderen handhavend, zich nochtans tegen elke vorm van nationale defensie en internationale oorlog, en de technische en morele voorbereiding daartoe, keren.
Zij die tot de R.I.G.M. behoren of aan zijn congressen medewerken, erkennen tevens, dat de strijd tegen oorlog en voor vrede alleen doeltreffend gevoerd kan worden als onderdeel van een veel meer omvattende strijd *voor politieke, ekonomische en sociale gerechtigheid.* Inderdaad kan de oorlog tegenwoordig slechts begrepen worden in verband met kapitalisme, imperialisme en kolonialisme.

Met dat al doen zich bij elke oorlog en oorlogsvoorbereiding allerlei *psychologische en morele faktoren* voor, die niet onafscheidelijk aan het kapitalisme enz. verbonden zijn; het nationalisme al dadelijk. Zoals er oorlogen vóór het kapitalisme zijn geweest, is het gevaar geenszins uitgesloten, dat er ook daarna nog oorlogen zijn zullen. Sovjet-Rusland is niet aan dit gevaar ontsnapt: wij horen het dezelfde argumenten voor nationale defensie en gewapende vrede herhalen, die men overal elders verneemt; zijn bevolking behoort thans tot de meest vermilitariseerde ter aarde.
Daarom strijdt de R.I.G.M. èn voor militaire èn voor morele ontwapening, en tracht hij zowel de *zedelijke* als de *politieke* en *maatschappelijke* voorwaarden te verwerkelijken, die alle oorlogen onmogelijk maken.

TEGEN MILITAIRE DIENSTPLICHT

Men kan in de moderne oorlog de meest verschillende historische, psychologische en morele motieven onderscheiden. Zeker is met dat al, dat sinds het begin van de vorige eeuw de ontwikkeling van de moderne krijgstechniek de heersende klassen ertoe gebracht heeft om, onder de naam van militaire dienstplicht, aan de grote massa des volks de militaire slavernij op te leggen, en dat deze zich sedert van land tot land heeft verspreid.

Zelfs de angelsaksische landen, die, dank zij bizondere omstandigheden, zich tot aan het begin dezer eeuw aan die verderfelijke strekking hadden weten te onttrekken, zagen zich tijdens de wereldoorlog genoodzaakt de militaire konskriptie in te voeren. Slechts Australië wist uit kracht van de hardnekkige vrijheidsliefde van zijn bevolking hieraan te ontkomen.

Na de wereldoorlog keerden de angelsaksische landen tot het stelsel der beroepslegers terug. Echter werd de militaire dienstplicht er principieel gehandhaafd — wel opgeheven, maar niet afgeschaft —, en worden daar thans overal reusachtige kaders voorbereid, die op elk willekeurig ogenblik tientallen millioenen dienstplichtigen in de krijg drijven kunnen.

Intussen ontstond in verband met het onbevredigend funktioneren van het vrijwilligerssysteem in 1936 in Engeland een beweging voor de onmiddellijke wederinvoering van de militaire dienstplicht. Indien de regering hiertoe nog niet overging, was dit vooral een gevolg van het feit, dat ze rekening moest houden met het sterke verzet, dat direkt in alle lagen der bevolking opkwam.

Zelfs in China met zijn eeuwenoude pacifistische traditie, neemt de vermilitarisering der massa steeds bedenkelijker vormen aan. Voor het eerst in zijn geschiedenis telt het thans 2.000.000 soldaten. Afgericht door buitenlandse militaire deskundigen, zijn een groot deel hunner zeker niet minder vermilitariseerd dan die van welk ander volk ook. Volgens de „Times" van 8 December 1936 weten de 1000 chinese militaire vliegeniers „volmaakt te vliegen, met bommen om te gaan, en hoe en waar ermee doel te treffen."

Evenals in China willen ook in India bepaalde elementen de militaire dienstplicht zien ingevoerd, tot grote tevredenheid van de internationale wapenfabrikanten.

Zelfs in vredestijd staat dientengevolge het produktiestelsel, dat de opbouw en het leven zou hebben te bevorderen, zozeer in dienst van verwoesting en dood, dat het ekonomisch evenwicht van de ganse planeet erdoor verstoord wordt. Zeker is intussen, dat zonder militaire dienstplicht de moderne oorlog niet gevoerd kan worden. Wie de militaire konskriptie bestrijdt, bestrijdt tegelijkertijd de mogelijkheid zelf van de krijg.
Dit wil natuurlijk niet zeggen, dat de R.I.G.M. de militaire konskriptie door een ander gewapend stelsel vervangen zou willen zien. Indien hij zich speciaal tegen de militaire dienstplicht keert, zonder hierbij evenwel de strijd tegen de beroepslegers te verwaarlozen, zo geschiedt dit tengevolge van bizondere internationale omstandigheden: zoals reeds bleek, worden thans verschillende volken bedreigd door deze ekonomische en maatschappelijke plaag, die bovendien de massaas aan de oorlogsslavernij stelselmatig gewent. Terwijl in de aanvang van de vorige eeuw er in Europa nog een sterke oppositie tegen de militaire dienstplicht bestond, wordt deze tegenwoordig haast overal als iets normaals, om niet te zeggen iets eervols, beschouwd.

TEGEN MILITAIRE, INDUSTRIELE EN SOCIALE OORLOGSVOORBEREIDING

Reeds tijdens de wereldoorlog is duidelijk gebleken, dat de moderne krijg niet gevoerd kan worden, zonder dat geheel het industriële en maatschappelijke leven aan het militaire belang ondergeschikt gemaakt wordt en volgens een algemeen stelsel van konskriptie georganiseerd. Terwijl millioenen soldaten onder het militair opperbevel hun verschillende funkties in het leger vervullen, werkt de gehele burgerlijke bevolking onder hetzelfde opperbevel in de fabrieken, het transportwezen, op het land enz. om aan de onbegrensde behoeften van het front te voldoen.
In een eventuele nieuwe, grote oorlog zouden ook de vrouwen gemobiliseerd worden. Tijdens de wereldoorlog werkten er reeds millioenen dag en nacht in de munitiefabrieken.
De industriële en sociale konskriptie voor de alomvattende oorlog is het noodlottig komplement van de militaire dienst-

plicht, en niet minder verderfelijk dan deze. Het is een andere vorm van krijgsslavernij, die vooral de vrouwen treft. Daarom doet de R.I.G.M. niet minder dan op de mannen, beroep op de vrouwen, opdat ook deze door persoonlijke en gemeenschappelijke aktie de voorbereiding en de ontketening van de oorlog onmogelijk maken.

TEGEN DE KONSKRIPTIE DER GEKLEURDE VOLKEN

Drie groepen, die in de tegenwoordige maatschappij nog voor hun ontvoogding strijden en die tezamen de grote meerderheid der mensen vormen: de arbeiders, de vrouwen en de gekleurde volken, hebben er onmiddellijk belang bij zich tegen oorlog en militarisme te keren.
Het spreekt vanzelf, dat de R.I.G.M., die voor ekonomische en maatschappelijke gerechtigheid strijdt, beroep doet op de arbeidende massaas aller landen, opdat zij in hun zelfbevrijdingsstrijd meteen elke deelname aan de onderlinge vernietiging der volken weigeren. Wij merkten reeds op, hoezeer de R.I.G.M. ook rekent op de krachtige samenwerking der vrouwen, die vooral als moeders van de nieuwe generatie, zulk een grote verantwoordelijkheid voor de toekomst dragen.
Niet minder doet de R.I.G.M. beroep op de gekleurde volken, in het bizonder op de arbeidende massaas, opdat ook deze op de wijze van boycott, non-coöperatie enz., de oorlog mede onmogelijk maken zullen.
Inderdaad kan het verzet tegen de oorlog niet langer — als tot nog toe te zeer is geschied — beperkt blijven tot de wereld der blanken. Doeltreffende samenwerking van alle volken en rassen is noodzakelijk.
In Japan pogen de heersende klassen, het verderfelijk voorbeeld van het Westen volgend, het imperialisme der blanken in oorlog en oorlogsvoorbereiding te overtreffen, en is reeds sinds lang de militaire konskriptie ingevoerd.
Met het oog op een internationale politiek, die zich in niets van de katastrofale methoden der grote imperialismen onderscheidt, bereiden zelfs in China zekere groepen de vermilitarisering der volksmassaas stelselmatig voor.

Wat de gekoloniseerde volken betreft, deze werden in de „franse bezittingen" sinds de wereldoorlog

aan de militaire dienstplicht onderworpen. In Ethiopië is de fascistische regering onmiddellijk begonnen de bevolking te vermilitariseren. Geen wonder, dat tengevolge van een dergelijke opvoeding men onder de afrikaanse inboorlingen reeds opkomt voor militarisering des volks in dienst van de strijd ter bevrijding van het eigen ras.
Bovendien weten wij sedert de wereldoorlog, dat wanneer bij een internationaal konflikt zij, die over de gewapende macht beschikken, niet meer in staat zijn te overwinnen door hun blanke rasgenoten in de maalstroom van de krijg te werpen, zij geen ogenblik aarzelen om ook de hun ter beschikking staande zwarten, bruinen of gelen er in te storten. Evenzo handelen zij bij maatschappelijke konflikten. Spanje bewijst, dat de blanke militaristen en imperialisten geen ogenblik aarzelen om de legers der gekleurden tegen hun eigen volk aan te wenden, wanneer dit voor zijn recht en vrijheid strijdt. Zodat de gekleurde legers óók nog tegen hen gebruikt worden, die uit waarachtig menselijke solidariteit zowel voor hun eigen vrijheid als voor die der gekleurden strijden.
De R.I.G.M. vestigt er voorts de aandacht op, dat op dit ogenblik speciaal Egypte en de Philipijnen door vermilitarisering worden bedreigd, omdat dit met de belangen van twee der grootste, vreemde imperialismen strookt.
Zowel in het belang der gekleurde volken zelf als in dat der blanke doet hij op alle rassen der aarde een beroep om de mensheid van de gesel van oorlog en militarisme te bevrijden.

TER HUMANISERING VAN DE MAATSCHAPPELIJKE OMWENTELING

Met dat al gaat de R.I.G.M. noch slechts van een klasse-, noch slechts van een sekse-, noch slechts van een rassestandpunt, doch van een algemeen menselijk standpunt uit.
Inderdaad verkeert de mensheid zelf overal in gevaar, ook bij hen, die voor politieke en maatschappelijke zelfbevrijding strijden. De vermilitarisering der revolutie in Rusland en van de revolutionaire beweging in China heeft het niveau van de maatschappelijke strijd bedenkelijk doen dalen. Zelfs in Spanje, waar een volk dat zich door

een buitengewone vrijheidsliefde en een diepgewortelde antimilitaristische gezindheid onderscheidt, zich genoodzaakt heeft gezien tegen brutale overweldiging naar de wapenen te grijpen, nam sindsdien het gevaar der vermilitarisering dagelijks toe, en zag men zich meer en meer gedwongen zijn toevlucht te nemen tot allerlei strijdwijzen, die uit de moderne krijgstechniek onvermijdelijk volgen.
Wat wil zeggen, dat de strijd tegen oorlog en militaire dienstplicht de sociale revolutie (d.i. de algehele vernieuwing ener op onrecht gebaseerde samenleving) al dadelijk inzoverre dient, als hij enige grote gevaren opheft, waardoor die revolutie wordt bedreigd. Het is duidelijk, dat indien in het Spanje van 1936 er geen nationaal leger met een kaste van generaals en hoge officieren, geen vreemdelingenlegioen en geen afrikaanse troepen hadden bestaan, dit land thans niet bedreigd zou worden door het verlies van zijn schoonste vrijheidstradities, en het volk er zijn grootse poging tot maatschappelijke vernieuwing niet door oorlog en militarisme in gevaar gebracht zou hebben gezien. Het moordgeweld, dat sinds Juli 1936 het Iberische Schiereiland heeft verscheurd, zou dan zelfs niet mogelijk geweest zijn.
Hoe meer een volk vermilitariseerd is, hoeveel moeilijker en wreder de strijd voor politieke, ekonomische en maatschappelijke gerechtigheid zal zijn. Strijd tegen militarisme en oorlog is dus een noodzakelijk onderdeel van elke waarachtig revolutionaire beweging.
Onder suggestie van de geweldstradities der burgerlijke omwentelingen en aangestoken door de brutale praktijken van het moderne imperialisme, hebben tallozen, die voor vrijheid en gerechtigheid willen strijden, in toenemende mate de militaire methoden aanvaard, die door en voor het kapitalisme werden uitgewerkt. Het is reeds gebleken, dat dit tot een vermilitarisering leidt, die de klassestrijd zijn eigenlijk karakter doet verliezen en waardoor de grondslagen van de nieuwe maatschappij, die er het gevolg van moest zijn, juist worden ondermijnd.
Men kan dus nooit genoeg herhalen, dat er een voortdurende wisselwerking moet bestaan tussen enerzijds de strijd tegen militarisme, kolonialisme, imperialisme en oorlog, en anderzijds de voortdurende worsteling voor maatschappelijke en zedelijke vernieuwing.

VOOR DE ONMIDDELLIJKE INVRIJHEIDSTELLING DER GEVANGEN DIENSTWEIGERAARS

Men zal begrijpen, waarom sinds eeuwen honderdduizenden mannen en vrouwen openlijk verklaard hebben te weigeren aan alle oorlog en oorlogsvoorbereiding deel te nemen. De oorlog is thans noch moreel, noch praktisch meer te rechtvaardigen, indien hij het al ooit is geweest. Reeds in de middeleeuwen hebben katholieke moralisten verklaard, dat een oorlog, zelfs voor de meest rechtvaardige zaak, niet geoorloofd is, indien dit middel om „zich recht te doen" erger gevolgen zou hebben dan het te bestrijden kwaad. En naar aanleiding van de napoleontische oorlogen was Proudhon een der eersten, die vaststelde, dat de technische ontwikkeling van de oorlog het karakter ervan zo wijzigde, dat hij een volkomen onmenselijk strijdmiddel werd. De wereldoorlog heeft aangetoond, dat de moderne krijg zulk een verwoestend karakter heeft gekregen, dat hij ook niet het meest betrekkelijk recht, noch de nationale of internationale veiligheid werkelijk meer kan dienen, en tot verdediging van de vrede evenmin bijdragen kan.

Het voorbeeld der velen, die weigerden aan het vermoorden van hun evennaasten deel te nemen, werd sedert 1914 in vrijwel alle landen nagevolgd door een toenemend aantal principiële dienstweigeraars, die op grond van religieuse, maatschappelijke, wijsgerige, of eenvoudig-menselijke motieven zich niet meer in het oorlogsmechanisme lieten inlijven.

Het is kenmerkend voor het peil van onze beschaving — die men wel als „geciviliseerde barbaarsheid" heeft gedoodverfd —, dat in de meeste landen de regering met deze mensen, die op dit gebied het wereldgeweten vertegenwoordigden, niets beter te doen wist, dan hen in te kerkeren, indien niet te martelen of te doden. Zelfs in vredestijd worden thans honderden jonge mannen, die door een diep verantwoordelijkheidsbesef voor recht en vrede zijn bezield, gevangen gehouden, meermalen — b.v. in Joegoslavië — voor tientallen jaren.

De R.I.G.M. acht het zijn allereerste plicht om op te komen voor de onmiddellijke invrijheidstelling van deze voorlopers ener nieuwe mensheid.

VOORGESCHIEDENIS VAN DE R.I.G.M.

Uit dit alles volgt, dat de R.I.G.M. heel iets anders is dan — als men wel beweerd heeft — een organisatie, die speciaal gesticht zou zijn om andere vredesbewegingen te bestrijden. De R.I.G.M. is de logische en praktische voortzetting van een internationale samenwerking die zijn oorsprong heeft in:
de Internationale Anti-Militaristische Congressen van Amsterdam (1904 en 1907) en te Den Haag (1921), waar het Internationaal Anti-Militaristisch Bureau (I.A.M.B.) werd gesticht;
het Internationaal Vrouwen Congres te den Haag, waaruit de Internationale Vrouwen Bond voor Vrede en Vrijheid is ontstaan;
Paco (1921) te Bilthoven, waaruit de Internationale der Oorlogsbestrijders (W.R.I.) is voortgekomen;
het Syndikalistische Congres te Berlijn (1925) waar de Internationale Arbeiders Associatie (I.A.A.) gesticht werd, die sedert met het I.A.M.B. in de I.A.K. tegen militarisme en oorlog strijdt;
de Verenigde Vredes Raad (Joint Peace Council), waarin de W.R.I., het I.A.M.B., het Internationale Vrouwen Gilde, de Quakers, de Verzoeningsbond, de Internationale der Anti-Militaristische Geestelijken enz. tezamenwerkten, en die in 1930—31 alom ter wereld het Manifest tegen de militaire dienstplicht en de militaire opvoeding van de jeugd verspreidde, dat o.a. ondertekend was door Jane Addams, Paul Biroekof, A. Fenner Brockway, de professoren Forel en Freud, Selma Lagerlöf, Toyohiko Kagawa, Thomas Mann, Victor Margueritte, Bertram Pickard, Henriette Roland Holst, Henri Roser, Upton Sinclair, Rabindranath Tagore;
de Internationale Groep voor Algehele Ontwapening (Total Disarmament Committee), die gedurende de zittingen der z.g.n. Ontwapeningsconferentie te Genève voor onmiddellijke ontwapening, eventueel zelfs eenzijdige ontwapening streed, en waarin o.a. medewerkten Donald Grant, secretaris van de Internationale Verzoenings-Bond, voorzitter van de groep; Mw. Ramondt Hirschmann en Camille Drevet van de Internationale Vrouwenbond voor Vrede en Vrijheid; A. Honora Enfield van het Internationale Vrouwen Gilde, Dr. Hull van de Amerikaanse Quakers; Gertrud Baer, de bekende duitse pacifiste en feministe;

H. Runham Brown van de W.R.I.; B. de Ligt van het I.A.M.B.; de zwitserse opvoedkundige Alice Descoeudres; Miss A. Woods en Dr. J. Strong van de amerikaanse anti-oorlogsbeweging en ds. J. B. Th. Hugenholtz van de Internationale van Anti-Militaristische Geestelijken [1]);
de Vrije Conferentie voor Ontwapening te Parijs (1932).
Men weet overigens, dat verschillende organisaties, die van de R.I.G.M. deel uitmaken of aan zijn congres zullen deelnemen, leden van nog andere internationale instellingen zijn. Het gaat thans om een w e r e l d c o n c e n t r a t i e van alle betrokken krachten in de R.I.G.M.

NOODZAKELIJKHEID ENER VOORTDURENDE NATIONALE EN INTERNATIONALE SAMENWERKING

Het eerste Congres van de R.I.G.M., dat 1—5 Augustus te Parijs gehouden zal worden, zal slechts kunnen slagen, indien alle betrokken organisaties v o o r t d u r e n d s a m e n w e r k e n om de nationale en internationale publieke aandacht te richten op de vijf punten, die door de antimilitaristische wereldbeweging overal aangenomen zijn. Daartoe moeten in alle landen, waar organisaties en personen aan het congres van Parijs willen deelnemen, n a t i o n a l e s e k t i e s v a n d e R. I. G. M. gesticht worden, zoals dat o.a. reeds geschied is in België, waar thans een anti-oorlogsblok is gevormd van een kleine honderdduizend mannen en vrouwen, die de publieke opinie van hun land overeenkomstig de vijf punten van de R.I.G.M. hebben te beïnvloeden.
Het is bovendien de taak van de nationale sekties van de R.I.G.M. om ook d e f i n a n c i ë l e b e l a n g e n dezer wereldorganisatie krachtig te behartigen. Het is duidelijk, dat het internationaal congres, dat thans door de R.I.G.M. voorbereid wordt, door de internationale beweging gefinancierd moet worden, en niet alleen door de sektie in het land, waar het congres toevallig zal worden gehouden en voorbereid, zoals dit tot nog toe te zeer het geval is geweest. Het Internationaal Organisatie Comité (I.O.C.) van de R.I.G.M. heeft de laatste maanden ten volle rekening gehouden met de uitdrukkelijke wil der internationale anti-

1) Zie „La Société des Nations", Avril—Juillet 1932, p.p. 389—393; „Le Barrage", 9 Janvier 1936.

militaristische beweging om de basis van het komende congres zo veel mogelijk te verstevigen. Het verwacht nu ook, dat het aantal personen en organisaties, die eraan zullen deelnemen, dagelijks toenemen zal. Het I.O.C. rekent erop, dat om in staat te zijn zijn grootse taak naar behoren te vervullen, de noodzakelijke gelden van alle kanten zullen toevloeien.

De volgende internationale organisaties hebben reeds verklaard aan het parijse congres te zullen deelnemen:

All World Gandhi Fellowship,
Doechobortsen,
Internationaal Anti-Militaristisch Bureau,
International Fellowship of Reconciliation,
Internationale van Oorlogs Bestrijders (W.R.I.),
Internationale Vrouwenbond voor Vrede en Vrijheid,
Ligue Scolaire Internationale pour la Paix,
New History Society,
Amerikaanse en Engelse Quakers,
Int. Socialistische Anti-Oorlogs Liga,
Internationale Unie van Anti-Militaristische Geestelijken.

Ook van medewerking van de Vlaamse Oud Strijders (V.O.S.), de engelse Peace Pledge Union, en de franse Pacifistische Jeugd zijn we reeds zeker. In Frankrijk groeit de belangstelling voor het congres dagelijks, en neemt het aantal individuële inschrijvingen met honderden toe.

Wat N e d e r l a n d aangaat: 13 Maart 1937 werd te Amsterdam in tegenwoordigheid van twee afgevaardigden van het I.O.C., B. de Ligt en Jacques Martin, de nationale sektie van de R.I.G.M. gesticht.
De volgende nederlandse organisaties sloten zich reeds aan:

Algemene Nederlandse Vredes Actie,
Algemene Nederlandse Vrouwen Vrede Bond,
Bond van Anarcho-Socialisten,
Stichting Chreestarchia,
Coöp. Ver. Gemeenschappelijk Grondbezit,
Internationale Anti-Militaristische Vereniging,
Int. Soc. Anti-Oorlogsliga (tak Holland),
Jongeren Vredes Actie,
Kerk en Vrede,
Manifest „Mobiliseren",
Onafhankelijke Religieuse Gemeenschap,
Syndicalistische Vrouwenbeweging,
Vrienden van India,
Nederlandse Sektie van de W.R.I.,
Zaanse Gemengde Arbeidersvereniging „Streven naar Verbetering".

Tot voorzitter van de nederlandse sektie werd te Amsterdam gekozen Année R. de Jong (Bussum) en tot secretaris-penningmeester Ing. B. J. Max (Navanderstraat 6, Rotterdam), aan wien alle correspondentie, Nederland betreffend, behoort gericht te worden.
Dat wij uit Nederland met zijn krachtige antimilitaristische traditie een ruime deelname aan de R.I.G.M. en zijn eerste congres verwachten, spreekt ten slotte van zelf.

Namens het I.O.C.
Jacques MARTIN, secretaris

Tot de R.I.G.M. kunnen zowel personen als groepen en organisaties toetreden, mits zij de vijf punten van de R.I.G.M. onderschrijven.
De minimum-contributie bedraagt voor persoonlijke aansluitingen *f* 0.50, voor groepen of organisaties van *f* 2.50 tot *f* 10.—, afhankelijk van het ledental.
Voor alle inlichtingen wende men zich tot het secretariaat van de Nederlandse Sectie.

Eerste Internationaal Congres van de R.I.G.M.

1-5 Augustus 1937 Parijs

Naar het Congres te Parijs!
De Nederlandse Sectie van de R.I.G.M. organiseert een gemeenschappelijke reis van deelnemers aan het Internationale Congres van de R.I.G.M., waardoor de kosten van deelname aan het Congres zodanig zullen worden, dat deze voor geen anti-militarist een bezwaar zullen zijn.

Wij rekenen er dan ook op, dat honderden hollandse anti-militaristen aan het congres zullen deelnemen om met de duizenden congressisten, die uit alle andere landen der wereld naar Parijs zullen stromen, te getuigen voor Vrede, Vrijheid en Gerechtigheid en om de strijd tegen Oorlog en Militarisme op internationaal plan te brengen.

De leuze van de Nederlandse Sectie van de R.I.G.M. is dan ook: NAAR PARIJS!

Voor inlichtingen omtrent het congres, de reis naar en het verblijf te Parijs richte men zich tot den Secretaris van de Ned. Sectie: Ing. B. J. Max, Navanderstr. 6, Rotterdam, Tel. 43376.

Minimum Verkoopsprijs 5 ct.
Opbrengst ten bate van het Congres